

thân vẫn đứng theo, tất cả hành động của thân này đều do tâm niệm mà hành động. Vì thế, nếu người có tâm niệm vãng sanh, thân thoát được sự trói buộc, chỉ còn có tâm niệm, chắc chắn tâm niệm muốn chỗ nào sẽ sanh vào chỗ đó. Do đó, người có tâm niệm muốn sanh về tịnh độ, chắc chắn được sanh, huống chi còn thêm sức Phật và Bồ Tát tiếp dẫn, việc vãng sanh càng thêm chắc chắn.

Ngài Thừa tướng Đặng Thanh nói: Người học Phật đời nay thường nghiên cứu Thiên, Giáo, Luật. Nếu nói về cứu cánh viên đốn không pháp nào bằng Thiên, nhưng không phải là bậc thượng căn, thần lãnh, ý giải sẽ khó khỏi dẫn vào chỗ sai lầm ngoan không. Nghiên cứu tam thừa không pháp nào bằng Giáo, nhưng không phải là người được cá quên nôm, theo ngón tay để thấy mặt nguyệt, vẫn chưa khỏi bị chê là con mọt đục giấy. Bỏ dữ làm lành không pháp nào bằng Luật, nhưng không phải người thân tâm hoàn toàn thanh tịnh, trong ngoài là một, vẫn chưa khỏi cái khổ tự trói buộc. Tóm lại, chỗ quy túc của Thiên Giáo Luật là Giới Định Huệ. Không do thiên giáo luật mà được giới định huệ chỉ có một pháp môn duy nhất là pháp môn Tịnh độ, vì trong khi niệm Phật, miệng niệm, tâm dừng, các việc ác không làm, tức là Giới, lòng nhớ cõi tịnh, mãi trần không còn tức là Định, niệm Phật là không niệm ánh sáng thường chiếu tức là Huệ. Nếu có người trừ hết muôn việc nghĩ xằng, một lòng hướng về Tây phương, thời không cần lấy gậy đánh hoặc la hét (thiền cơ) mà thuộc về căn cơ viên đốn, không cần xem hết Đại Tạng kinh mà được chánh pháp nhân tạng, không cần giữ tứ oai nghi mà đặng đại tự tại, không nhớ, không sạch, không

trói buộc, không giải thoát, trong lúc ấy hoàn toàn được giới định huệ, hoàn toàn được công năng trọn vẹn Thiên Giáo Luật, tâm ta và tâm Phật không khác gì. Đây chính là chỗ rốt ráo của pháp môn niệm Phật, chùng đó nước tám công đức đầy trong ao báu, nhiễm nhiên ngồi đài sen, còn có ngại chi!

Liên Trì Đại sư nói: Người tu theo pháp môn niệm Phật là theo một con đường vô cùng phẳng tắt, thực hành rất giản dị nhưng thành công rất to lớn và mau chóng, nên Hòa Thượng Thiện Đạo khuyên :”Chỉ có đường tắt tu hành, gắng niệm A Di Đà Phật “ Người tu hành có mục đích duy nhất là thoát ly sanh tử, như con mọt đục ống tre, mục đích làm thế nào thoát khỏi ống tre. Người học các pháp môn khác là phương pháp thoát sanh tử theo đường dọc, như con mọt đục theo chiều dọc phải qua 52 lóng mới thoát được ra ngoài thật vô cùng khó. Còn người niệm Phật cầu vãng sanh thoát sanh tử theo chiều ngang, con mọt chỉ cần đục trong chốc lát là có thể ra ngay, khỏi cần trải qua nhiều thêm bậc. Do đó pháp môn niệm Phật được coi là pháp môn thẳng tắt dễ tu hành nhất.

Niệm Phật có 4 cách:

1. **Thật tướng niệm Phật:** Bản tánh chúng sanh có đủ thật tướng, nhưng bị nghiệp chướng nặng nề ít có người được giải ngộ.
2. **Quán tượng niệm Phật:** Khi tượng mất lại trở về không, do đó mỗi niệm trở thành giai đoạn.
3. **Quán tướng niệm Phật:** Chúng sanh rất khó quán tướng vì tâm thô mà thánh cảnh rất vi tế, diệu quán khó thành.
4. **Trì danh niệm Phật:** Phương pháp này vô cùng giản yếu, thẳng tắt chỉ gắng niệm danh hiệu Phật

không gián đoạn sẽ được vãng sanh. Khi được vãng sanh rồi, lo gì không tỏ ngộ, lúc ấy không cần thiết tướng, mà thiết tướng hiện rõ ra. Niệm Phật pháp môn là con đường tắt tu hành, mà trì danh là ngộ tắt nhất trong con đường tắt ấy.

Trong Liên Tôn Bửu Giám nói: Ta bà là cõi trước, rất nhiều khổ và cầu đạo khó thành, Tịnh độ là cõi vui, các lành đều hợp và vị lên bất thối. Người xưng hiệu Phật nhờ chư Phật hộ niệm mà được vãng sanh. Kẻ phát bồ đề tâm do ánh sáng từ bi chiếu rọi mà luôn luôn tinh tấn. Bồ tát, La hán đều là bạn tốt, cây nước chim rừng nghe rồi niệm Phật niệm Pháp niệm Tăng. Bên tai thường nghe diệu pháp, trong lòng dứt hết tham sân, vui vẻ vô biên sống lâu vô lượng. Người vừa vãng sanh Cực lạc liền được vào vị bất thối, điều ấy người trời không bao giờ dám nghĩ đến.

Trái lại, cõi trước mở mắt ra đầy đầy thuận nghịch, trên đường đến quyền thừa, người căn lành ít, khó được chu toàn. Ở quốc độ tam thừa, trải qua muôn ngàn ức kiếp mà công hạnh khó thành, niệm Phật pháp môn chỉ trong khảy móng tay được sanh về an dưỡng. Người sơ cơ học đạo không nương vào tha lực, khó có thể tiến tu. Đức Phật có nguyện rộng sâu, nếu người có duyên trì danh chắc được tiếp dẫn. Các pháp môn khác học đạo khó như con kiến bò lên núi cao, niệm Phật cầu vãng sanh dễ như buồm căng gặp nước thuận. Đức Phật A Di Đà tiếp dẫn thẳng vào quả bồ đề, các thánh dắt đi mau ra ba cõi. Bực thượng phẩm hoàn thành Phật quả, hạ sanh còn vui hơn thiên cung. Kính mong toàn thể dừng nghỉ, chắc sẽ chứng được quả bất thối.

Thư Cho

Người Em Tịnh Độ

Thư cho người em Tịnh độ là một bộ luận nhỏ. Gồm nhật những yếu nghĩa của Tông Tịnh độ, chia thành từng bài nhỏ, mỗi bài là một chủ đề, nhằm giải quyết những thắc mắc lo âu của hành giả mới phát tâm tu tịnh nghiệp, để lòng tin được sâu chắc, phát nguyện, thực hành.

Tập luận này tuy lời ít nhưng chứa đựng tất cả ý nghĩa của pháp môn niệm Phật, nếu người xem để tâm suy gẫm kỹ, có thể đi thẳng vào chỗ nhiệm mầu của môn niệm Phật. Đây là cánh sen nhỏ, chân thành kính tặng các bạn sen trong mùa kiết hạ an cư này.

Mùa an cư Nhâm Tuất, 82

Hồng Nhơn cầm bút.

Ngày 29.4.Nhâm tuất 82

Thưa Anh,

Qua những lời dạy của cổ nhân, em như người vừa tỉnh mộng, tất cả sự mê chấp cảnh trí phù du của cuộc đời lần lần tan biến như sương sớm gặp thái dương, lòng em cảm thấy lâng lâng không còn chút gì ràng buộc. Nhưng em rất lo ngại, vì Phật pháp cao siêu mầu nhiệm, nếu không phải là bậc thượng căn, có nhiều túc nghiệp thiện, sợ khó có thể thực hành. Lại nữa, em gần suốt cuộc đời, đắm chìm trong danh lợi, trong nghiệp khổ mộng mơ, tội nghiệp chất chồng, phúc duyên quá mỏng, sợ rằng, dù có thực sự hồi đầu cũng khó có thể đến bờ kia. Mong anh vì thương đưa em sơ cơ này mà chỉ cho phương pháp thật dễ tu, dễ làm, để từ đó em có cơ hội trở về bến giác !....

Chỉ phương pháp dễ làm

Em thân thương của anh !

Đường vào cõi Phật có rất nhiều lối, có ngõ tắt, đường cong. Có người ý chí kiên cường muốn tự mình chiến thắng tất cả ma quân phiền não để đi vào, dù phải vượt qua vô vàn nguy hiểm. Có người cảm thấy bóng quang âm thấp thoáng, ngày chết gần kề, cần nương vào Đại Nguyện của đức Từ Phụ mà thoát qua bể khổ. Nhìn mái tóc em đã điểm sương, thân thể võ vằn tiêu tụy, răng rụng mắt lờ, chúng tử thiệp mới vô thường đã nhiều lần gợi đến. Vì thế, anh trân trọng giới thiệu em một phương pháp thẳng tắt dễ tu, hợp thời cơ

mà đức Thế Tôn đã ân cần khuyên bảo.....

Trong Tịnh Độ truyền, ngài Long Thơ nói:” Đức Phật A Di Đà và hai vị Bồ Tát nương theo thuyền Đại Nguyện, vượt bể sanh tử đến cõi Ta bà, dẫn dắt chúng sanh lên thuyền từ, đưa về Tây phương Cực lạc, được sanh trong hoa sen, dự vào hàng bất thối”.

Qua lời kể trên, chúng ta thấy Phật và Bồ tát thương nhớ chúng sanh chìm đắm trong bể khổ, không bao giờ ra khỏi, nên dùng oai lực của thế nguyện tiếp độ mọi người sanh về cõi tịnh, như vị thuyền trưởng đưa mọi người lên thuyền để thẳng đến bờ kia.

Hành giả nếu có lòng tin, muốn được vãng sanh, dù có nghiệp nặng cũng được vãng sanh. Lòng ham muốn vô cùng quan trọng trong hiện tại, nếu tâm muốn đi, thân họ cũng phải đi theo, tâm muốn đứng,

Trong Tây Phương Công cứ dạy: Làm lành ở thế gian có muôn ngàn cách, tại sao chỉ khuyên người niệm Phật? Ý niệm con người có nhiều quan hệ đến đời sống. Người có ý niệm lành sanh về thiên đường, có ý niệm ác sanh về địa ngục, ý niệm ngay thẳng làm người, ý niệm tà vạy làm quỷ súc. Ý niệm là động cơ chánh của đời sống, ý niệm ma thành ma, ý niệm Phật thành Phật. Nếu muốn ra khỏi ba cõi sáu đường phải một lòng niệm Phật, để mất thân người muôn kiếp khó gặp lại. Đức Phật dạy người niệm Phật, tổ sư khuyên niệm Di Đà, những lời ấy hoàn toàn chơn thật. Sở dĩ niệm Phật không được thành Phật, vì người niệm Phật miệng niệm nhưng tâm không niệm, tuy nói là có niệm, nhưng hoàn toàn giống như người chưa niệm, uống qua một đời, chưa niệm được một tiếng. Khi niệm, chữ mình niệm phải phát xuất từ tâm, gốc không phải từ miệng. Mỗi niệm từ tâm sanh, tiếng từ miệng ra, tâm là Phật, miệng là Phật cả hai hợp nhau đó gọi là niệm Phật.

Có người nghi, trong mười phương có muôn ngàn vị Phật mà Phật, Tổ lại khuyên ta chỉ nên niệm Phật A Di Đà? Nguyên nhân do đức Phật A Di Đà có 48 Đại nguyện, thế nguyện độ hết tất cả chúng sanh trong mười phương. Trong ấy có nguyện:” Nếu tất cả chúng sanh trong các thế giới ở mười phương, có người xưng niệm danh hiệu ta, mà không được sanh về nước ta, ta thề sẽ không làm Phật”. Cõi nước Cực lạc có chép đủ trong kinh A Di Đà.

Người đời giàu sang vinh hiển, chỉ trăm tuổi cũng thành không ! Cõi trời hoa trở nghìn năm rồi cũng dứt ! Sao bằng vào được thế giới Cực lạc sống lâu vô lượng và phương

pháp vãng sanh chỉ có một câu Di Đà mà thành tựu. Ở thế gian có người dốc lòng tìm đạo, mòn gót phong trần, nếu không phát thệ nguyện niệm Phật cầu sanh Tây Phương là tự dẫn thân mình vào con đường gian khổ nhiều ma lực. Ba tạng, mười hai bộ kinh nhường cho người khác (thiền) ngộ, tám muôn bốn ngàn pháp môn để cho người khác (giáo) thực hành, ngoài câu Nam Mô A Di Đà Phật không dùng thêm một chữ.

Khi đã quyết tâm, ban đầu mỗi người cần một gian tịnh thất, một ảnh Phật, một lò hương, một bát nước, một ngọn đèn, một tờ giấy vẽ. Từ sáng đến chiều chí thành, chí kính, râu chuôi chẳng rời tay, câu hiệu Phật không rời miệng, niệm lớn, niệm nhỏ niệm sáu chữ (Nam Mô A Di Đà Phật), niệm bốn chữ (A Di Đà Phật) niệm gấp, niệm huân, niệm chậm, niệm thâm, chấp tay niệm, quỳ gối niệm, nhìn tượng niệm, hướng phía tây niệm, đánh mỏ niệm, lần chuỗi niệm, kinh hành niệm, lễ bái niệm, một mình niệm, hòa chúng niệm, ở nhà niệm, ra ngoài niệm, rảnh niệm, bận rộn niệm, đi niệm, đứng niệm, ngồi niệm, nằm niệm, niệm lúc thức, niệm trong mộng, niệm được như thế gọi là chơn niệm. Dần dần niệm đến nước mắt rơi đầy thất (chí thành), niệm đến lửa tắt lò lạnh (vọng niệm tan mất), niệm đến thân sâu, quở khóc (ma đều tiêu diệt), niệm đến trời vui đất cười (thiên nhân cung kính) vạc than xa lác, ao sen báu gần kề, dù có muôn ngàn áp lực bắt ta không niệm Phật cũng không thể được, quyết chí như thế là chuyên tu. Ngàn người tu ngàn người được vãng sanh.

Hán Nguyệt Thiên sư dạy: Cầu sanh tịnh độ phương pháp rất nhiều, không cần ham hố, chỉ chọn

một pháp, chúng ta có thể hàng ngày phân thời khóa, mỗi thời tụng kinh A Di Đà, trì chú vãng sanh, rồi niệm danh hiệu Phật. Niệm ra tiếng nên niệm sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật, khi niệm thầm nên niệm bốn chữ A Di Đà Phật, vì bốn chữ dễ niệm, dễ dàng thành công. Dù vậy, trong thời khóa tụng, để việc niệm Phật càng ngày càng tinh tiến, cần nên lần chuỗi, thiết niệm, đọc không theo hơi, tuy có niệm mà không khít khao, khó được thành tựu. Khi niệm cần phải hết lòng, câu trước đuổi theo câu sau, một tiếng khít một tiếng. Gắng niệm từ một ngày đến bảy ngày, niệm đến hư không tan hết (hết vọng), nắm uẩn đều tiêu (dứt hết bỉ ngã), gọi là nhất tâm bất loạn. Chừng đó tịnh nghiệp đã thành, chỉ chờ ngày vãng sanh Cực lạc.

Em thân thương của anh !

Bình: Qua dẫn chứng trên, chúng ta thấy, Phật pháp có rất nhiều pháp môn, nhưng tất cả đều phải tự mình diệt trừ vọng nghiệp để vượt qua bể khổ sanh tử, thật vô cùng khó đối với chúng sanh nghiệp chướng nặng nề trong thời mạt pháp. Duy có pháp môn niệm Phật nương vào sức mình và sức Phật để được vãng sanh. Khi về Cực lạc rồi, pháp nào không ngộ, quả nào không tròn. Chỉ cần một danh hiệu Phật, do đó việc làm dễ mà thành công cao, dùng sức ít mà công hiệu chóng, mà cũng là pháp môn duy nhất để những người nhiều trần ai hệ lụy, có cơ hội quay về. Anh chân thành khuyên em nên nghe theo ngài Đại Trí Luật sư khuyên:

Cực lạc Tây phương thực dễ cầu

Cuối thu lá đổ, nghiệp còn đâu

Lần châu lần mãi không ra mối

Mới biết Di Đà ước nguyện sâu !....

(Còn tiếp)